

daře we ňom býdlachu (Jes. 1, 21). Žeſus groſh tym Žydam jich gréchow dla te Bože ſchtrófę; jo won žéſcho do togo templa a chopi wen gonisch tých, kenz we ňom pſchedawachu a kupowachu. To ſchýkno ſebužascho Žeſus zyníl, gab ten gréch wot Boga pſchiſchel. Bog jo ſhwéth a pſchawh, won gramujo, won ſakažo a ſchtrouſujo ten gréch. Won ſiejo jaden Bog, kotařemuž boganiebojaſn oſež ſe ſpodobaſa, chtož ſly jo, ten ſewoſtaňo pſched nim. Kák dejal deře ten gréch wot ſogo pſchiſch! Nicht togodla ſe-groń, gaž won hordujo ſpýtowaný: „Ja ſom wot Boga ſpýtowaný, pſcheto Bog ſeſpýtujo nikogo“ (Jac. 1, 13). Nicht tež ſe-groń: „To jo Bog kſchél měſch, až ja do togo grécha ſom dejal padnusch.“ Luby pſchiſchel! to Bog ſiejo kſchél tak měſch, won jo ten gréch ſakalaſ, won jo tebe tež ſwoju gnadu podaſ, až ty ſy moḡl tomu gréchoju ſe ſtaſjafch; ty pač ſejſy ſi jogu gnadu wérne hoſko ſchel, a tak ſy ty wot twojeje ſteje hutſchobý k tomu gré-choju ſaſežony hordowaſ (Matth. 5, 19). Léz rownož pač Bog ſchýknu grécham wot hutſchobý gramujo, ga pſchiwdajo won je wotergi ſwojeje mudroſcji dla, a ho-broſchijo ſchýkno k dobrem konzu (1. Moſ. 50, 20.)

Ten gréch pſchižo wot zarta a złoweka.

Ten zart, kotařž dobrý janžel był běſcho, ale ſi wele drugimi wot Boga wotpadnu, ſewotpozýwaſcho, až won togo złoweka ſawiſcji dla do grécha starzy. Ten gréch pač, kū kotařemuž ten zart naſchej přednej ſtařeſchej ſa-wijadl jo, hobſtojascho we tom, až wonieji wot togo plodu togo boma togo huſnascha dobrego a ſlego jěžaſchtej, wot kotařegož Bog k Adamoju gronił běſcho: „Wot togo boma